

Småindustri tilbage til vores landsbyer

JN 25/9-13

AF CARSTEN ABILD

formand for Landsbyerne i Danmark"
Strandvejen 50, Otterup

Danmark har i dag en af Europas laveste iværksætterprocenter. Denne bundplacering koster hvert år Danmark tusinder af arbejdspladser, og mange landsbysamfund sygner hen.

Baggrunden er, at folketingspolitikkerne for fire år siden havde den opfattelse, at velfærdssamfundet, der stod for døren, kun kunne skabes i bysamfund, hvor folk boede tæt. Ikke på landet med en spredt bebyggelse. Landsbysamfundene skulle derfor afvikles og bysamfundene udvikles.

For at kunne gøre dette blev Danmark, med kommunalreformen i 1970 og by- og landzonenloven (planloven), opdelt i landzone, byzone og sommerhusområder. I landzonen var kun tre erhverv tilladt: landbrug, skovbrug og fiskeri. I byzonen skulle al anden udvikling foregå. Landsbyerhverv som håndværk og småindustri skulle være på byernes industrigrunde.

Men for mange iværksættere, håndværk og småindustri er det for dyrt at etablere sig på en industrigrund i byen. Først skal familien have en bolig, f. eks. i et par huskvarter, så skal der købes en industrigrund af kommunen, bygges en hal, installeres inventar og faciliteter, og så har bank og kreditforening for længst sagt nej.

Anderledes økonomisk overkommeligt ville det være at etablere sig på landet f. eks. i et nedlagt landbrug, med familien boende i stuehuset og de tomme landbrugsbygninger som værksted og lager. Men har iværksætteren, håndværk og småindustri på landet succes og brug for at udvide siger planloven stop.

Iværksættere, håndværk og småindustri skal tilbage til landsbysamfundene. Planloven må liberaliseres, så der kan komme nye arbejdspladser, bosætning, vækst og udvikling i vore landsbyer og landdistrikter. ■